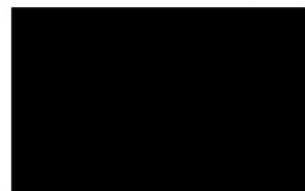

**ŁÓDZKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Łódź, dnia 30.05.2025 r.

Nr akt: NRU. 8361.65.2025

DECYZJA NRU.KPO.1.2025

Na podstawie art. 40a pkt 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 433), zwanej dalej „*ustawą o opłacie produktowej*” i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „*kpa*” po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza

**przedsiębiorcy KLOTO SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
z siedzibą ul. Hoża nr 86, lok. 410, 00-682 Warszawa**

prowadzącemu jednostkę gastronomiczną administracyjną karę pieniężną w wysokości 1000,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc 00/100) z tytułu niepobrania od użytkownika końcowego opłat za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w które przedsiębiorca zapakował sprzedawaną żywność, wbrew postanowieniom art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej*.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 48 ust. 1 *ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236 ze zm.) w dniu 25 lutego 2025 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej skierował do przedsiębiorcy KLOTO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi przy ul. Pomorskiej 65, 90-218 Łódź zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli nr NRU.8360.7.2025 z dnia 25 lutego 2025 r., m.in. w zakresie przestrzegania przez przedsiębiorcę prowadzącego lokal gastronomiczny, w którym oferowane są produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, pobierania opłaty

4

produktowej od użytkownika końcowego, w należącej do przedsiębiorcy placówce. Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 27 lutego 2025 r.

W dniach 18,19,24,26 marca 2025 r. na podstawie upoważnienia Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej numer NRU.8361.65.2025 z dnia 18 marca 2025 r. inspektorzy przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy: Kłoto Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą ul. Pomorska 65, 90-218 Łódź w miejscu prowadzonej działalności, tj. w restauracji Sphinx w Łodzi przy ul. Drewnowskiej 58. Kontrola odbyła się na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 312 ze zm., teraz t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229). W trakcie kontroli w dniu 20 marca 2025 r. uległa zmianie siedziba spółki. Obecna siedziba mieści się w Warszawie, ul. Hoża 86, lok. 410, 00-682 Warszawa.

W toku kontroli inspektorzy sprawdzili przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów m.in. art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej*, poprzez dokonanie zakupu kontrolnego dwóch sałatek na wynos. Potrawy zakupione na wynos przez inspektorów zostały zapakowane w opakowania z tworzywa sztucznego. Z uwagi na fakt, że opakowania (w które zostały zapakowane sałatki) wykonane były z tworzywa sztucznego, przedsiębiorca winien pobrać opłatę produktową od każdego z opakowań, czego jednak nie uczynił. W miejscu widocznym dla klientów uwidoczniono między innymi następującą informację: „opakowania na wynos - 1 zł/szt., cena dotyczy każdego rodzaju opakowania, dodatkowo zgodnie z dyrektywą SUP (single-use plastics) do wszystkich produktów zawierających plastik doliczana jest dodatkowa opłata: za kubek - 0,25 zł, za opakowanie - 0,27 zł/szt.” Stwierdzone nieprawidłowości zostały opisane w protokole kontroli numer NRU.8361.65.2025, który bez uwag został podpisany i odebrany w dniu 26 marca 2025 r. przez [REDAKTOWANE] - osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy.

[REDAKTOWANE] podczas kontroli oświadczyła, że nie doliczono przy zakupie 2 potraw opłaty produktowej za opakowania na wynos z tworzywa sztucznego, co spowodowane było pomyłką kelnera przyjmującego zamówienie. Na potwierdzenie pobierania opłaty załączyła raport zużycia surowca za miesiąc marzec 2025 r.

W związku z naruszeniem przepisów art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na kontrolowanego przedsiębiorcę KŁOTO SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Warszawie, zwanej dalej stroną, kary pieniężnej z art. 40a pkt 1 *ustawy o opłacie produktowej*.

Pismem nr NRU.8361.65.2025 z dnia 30 kwietnia 2025 r. strona została poinformowana o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona z przysługującego jej prawa nie skorzystała. Przedmiotowe zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego zostało odebrane przez stronę w dniu 05 maja 2025 r.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ww. ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach.

Art. 2 pkt 9e *ustawy o opłacie produktowej* stanowi, że przez produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych rozumie się produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany, ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Zgodnie z załącznikiem 6 pkt 2 lit. a *ustawy o opłacie produktowej* do produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego podlegających zmniejszaniu stosowania zalicza się pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka z pokrywą lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos.

Stosownie do art. 40a pkt. 1 *ustawy o opłacie produktowej* administracyjnej karze pieniężnej, zwanej dalej „karą pieniężną”, podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.

Na podstawie art. 40b ust. 2 *ustawy o opłacie produktowej* administracyjne kary pieniężne za naruszenia, o których mowa w art. 40a pkt. 1-3 ww. ustawy wymierza w drodze decyzji właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 40b ust. 1 pkt. 1 *ustawy o opłacie produktowej* kary pieniężne w przypadkach, o których mowa w art. 40a pkt. 1-6 wynoszą od 500 zł do 20 000 zł.

W niniejszej sprawie strona, pomimo ciążącego na niej obowiązku pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego żywność zapakowaną przez ww. przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, obowiązкови temu uchybiła, naruszając art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej*. Nie ma wątpliwości co do konieczności pobierania opłaty od użytkownika końcowego w przypadku opakowań, w których sprzedawane są surówki i sałatki gotowe do spożycia bez dalszej obróbki

4

i nadające się do spożycia bezpośrednio z jednorazowego opakowania. Podkreślić tu należy, że opłata ta ma na celu ograniczenie stosowania najbardziej zanieczyszczających środowisko jednorazowych produktów z tworzywa sztucznego, a co za tym idzie zmniejszenie ich negatywnego wpływu na środowisko.

Art. 40a pkt. 1 *ustawy o opłacie produktowej* wskazuje, że jeżeli przedsiębiorca wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 ww. ustawy nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami podlega karze pieniężnej.

Podany wyżej przepis statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej*. Odpowiedzialność wynikająca z tego przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków.

Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej*, może jedynie wydać decyzję administracyjną nakładającą karę pieniężną przewidzianą w tej ustawie.

Należy tu podkreślić, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnych, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie wyżej wymienionej ustawy jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Udowodnienie faktu nie pobrania od użytkownika końcowego opłaty produktowej jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w toku postępowania wziął również pod uwagę przesłankę wyrażoną w art. 40b ust. 5 *ustawy o opłacie produktowej*, zgodnie z którą jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte umarza.

Brak wpływu i niemożność przewidzenia naruszenia o których mowa w art. 40a ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* musi realnie zaistnieć. Należy wyjaśnić, iż pod pojęciem „zdarzenia i okoliczności nie do przewidzenia” trzeba rozumieć tylko takie zjawiska, które występują, rzadko, gwałtownie, niespodziewanie, których wystąpienie nie jest możliwe do przewidzenia i uniknięcia przy dołożeniu ze strony przedsiębiorcy należytej staranności przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Zatem jedynie zaistnienie niedających się przewidzieć zdarzeń lub okoliczności stanowi podstawę do wydania decyzji umarzającej

postępowanie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Nie ulega wątpliwości, że przepis art. 40b ust. 5 ustawy o opłacie produktowej jest wyjątkowy i odnosi się do wyjątkowych sytuacji i to takich, w których doświadczony i profesjonalny podmiot prowadzący jednostkę gastronomiczną, oferującej produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy przy zachowaniu najwyższej staranności i przezorności, nie był w stanie przewidzieć i nie dopuścić do ich zaistnienia.

W niniejszej sprawie przedsiębiorca wiedział o istniejącym obowiązku pobierania opłaty produktowej, o czym świadczy informacja uwidoczniona w punkcie gastronomicznym dotycząca wysokości pobieranych dodatkowych opłat. Nie można więc mówić o braku wpływu i niemożności przewidzenia naruszenia.

Ponadto przedsiębiorca musi wykazać, że dołożył należytej staranności tzn. uczynił wszystko czego można od niego rozsądnie wymagać a jedynie w skutek niezależnych okoliczności lub nadzwyczajnych zdarzeń doszło do naruszenia prawa. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę gastronomiczną i oferujący produkty w opakowaniach jednorazowych z tworzywa sztucznego ponosi ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej oraz posiada instrumenty prawne i faktyczne aby zapewnić należyte wykonywanie obowiązków tak aby nie dochodziło do naruszenia prawa.

Organ pragnie podkreślić, iż przedsiębiorca powinien udowodnić okoliczności, które stanowiłyby podstawę do zastosowania przepisu art. 40b ust. 5 ustawy o opłacie produktowej gdyż to on wywodzi skutki prawne wynikające z tego przepisu.

To na przedsiębiorcy leży ciężar udowodnienia okoliczności wyłączających jego odpowiedzialność. On musi wykazać, że dołożył należytej staranności organizując sprzedaż potraw w opakowaniach jednorazowego użytku oraz że nie miał wpływu na naruszenie prawa przez obsługę restauracji dokonującej sprzedaży zamówionej przez klienta potrawy, przy czym brak takiego wpływu musi istnieć realnie. Stąd też ciężar dowodu, że w sprawie wystąpiły przesłanki przewidziane w przepisach prawa do zwolnienia z tej odpowiedzialności spoczywa na przedsiębiorcy gdyż to on wywodzi z tych przepisów skutki prawne.

W toku postępowania wyjaśniającego przedsiębiorca nie przedstawił żadnych wyjaśnień ani dowodów z których wynikałoby, że dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. Natomiast z oświadczenia złożonego podczas kontroli przez osobę czynną wynika, że opłata produktowa nie została pobrana przez kelnera przyjmującego zamówienie i pobierającego należność za zamówienie. Przedsiębiorca winien tak zorganizować pracę w jednostce gastronomicznej aby wszyscy pracownicy pobierali opłaty od użytkownika końcowego nabywającego żywność pakowaną w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, czego w niniejszym przypadku nie uczynił.

Należy wskazać, że głównym celem wprowadzenia przez ustawodawcę opłat za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych jest dbałość o środowisko oraz przyjęcie takich instrumentów, aby opakowania z tworzywa sztucznego nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów. Powyższe działanie powinno wpływać na ograniczenie wprowadzania opakowań jednorazowych z tworzywa sztucznego oraz zmianę nawyków konsumenckich. Zebrany materiał dowodowy wskazuje na uchybienia przepisów po stronie przedsiębiorcy, które przekładają się na ochronę środowiska i mają z nią związek. Opłata produktowa stanowi element ogólnoeuropejskiej formy dbania o środowisko i w rezultacie również o zdrowie i życie ludzkie, jak również stanowi istotny element edukacyjny dla konsumentów w zakresie ochrony środowiska. Ignorowanie obowiązku pobierania opłaty lub lekceważące podejście do jej pobrania narusza w efekcie również konstytucyjnie chronione dobra. Przedsiębiorcy nie mogą stosować wybiórczo przepisów prawa i pobierać opłaty produktowej tylko za część z nich. Skutki fiskalne tej opłaty są jedynie elementem motywującym do rezygnacji z opakowania jednorazowego z tworzywa sztucznego. Organ wskazuje, że opłata jest niewątpliwie dodatkowym kosztem klienta, ale jej naliczanie zapewnia istotny walor edukacyjny konsumentów, służąc ochronie środowiska.

Reasumując brak pobrania opłaty przez pracownika restauracji od użytkownika końcowego nabywającego potrawę na wynos w jednorazowym opakowaniu z tworzywa sztucznego spowodowane jego zapomnieniem czy przeoczeniem nie może być podstawą do zastosowania art. 40b ust.5 ustawy o opłacie produktowej.

Wykonując dyspozycję art. 40b ust. 4 *ustawy o opłacie produktowej* Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oceniając:

- stopień szkodliwości naruszenia - uznał go za poważny, gdyż przedsiębiorca nie pobierając opłaty od jednorazowych produktów z tworzyw sztucznych służących jako opakowanie sprzedawanej żywności naruszył przepis art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* przez co mógł się przyczynić do zwiększenia zanieczyszczenia środowiska;
- rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia - stwierdził, że przedsiębiorca naruszył obowiązujący przepis art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* nie pobierając opłaty za zakupione przez inspektorów sałatki zapakowane w opakowania wykonane z tworzywa sztucznego. Strona nie dopełniła ciążących na niej obowiązków i nie dochowała należytej staranności i nie uczyniła wszystkiego aby do naruszenia prawa nie doszło, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać. Zakres naruszenia należy więc uznać za istotny. Naruszenie ujawniono w pierwszym dniu kontroli;
- dotychczasową działalność podmiotu - Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie nakładał uprzednio kary administracyjnej na przedsiębiorcę z tytułu naruszenia art. 40a pkt 1 *ustawy o opłacie produktowej*.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa oraz stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia, Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż administracyjna kara pieniężna w wysokości 1000,00 zł jest w niniejszej sprawie wystarczająca i skłoni stronę do przestrzegania obowiązków wynikających z art. 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej w przyszłości. Na łagodny wymiar kary ma wpływ fakt, iż strona dotychczas nie była karana za brak pobierania opłaty produktowej od nabywającego.

Organ uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

W związku z powyższym i po uwzględnieniu podanych wyżej przestępstw Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył administracyjną karę pieniężną w wysokości 1000,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc 00/100).

Pouczenie

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 *kpa* stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie (00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1). Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (90 - 730 Łódź, ul. Gdańska 38) w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia [art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 312)].
2. Zgodnie z art. 63 § 1 *kpa* odwołanie należy wnieść na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Odwołanie utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym (ePUAP) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu (email) pozostawia się bez rozpoznania.
3. Zgodnie z art. 127a § 1 *kpa* przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 *kpa*).
4. Na podstawie art. 40c ust. 2 ustawy o opłacie produktowej w sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.) zwanej dalej *Ordynacją*

podatkową, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują m.in. wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej.

5. Na podstawie art. 40b ust. 6 ustawy o opłacie produktowej, art. 47 § 1 Ordynacji podatkowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.) oraz art. 16 § 1 i art. 130 § 1 i 2 kpa karę pieniężną, stanowiącą dochód budżetu państwa w wysokości 1000,00 złotych (słownie złotych: jeden tysiąc 00/100) strona zobowiązana jest uiścić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi, ul. Gdańska 38, 90-730 Łódź nr 91101013710007652231000000 w NBP O/Okręgowy, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna.
6. Do należności pieniężnej ustalonej niniejszą decyzją nie uiszczonej w terminie stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 479 ze zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Łódzki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
w Łodzi
Agnieszka Hermel
Agnieszka Hermel

.....
(imię i nazwisko, stanowisko służbowe,
podpis)

Otrzymują:

- [REDACTED]
- a/a

Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Łodzi
ul. Gdańska 38, 90-730 Łódź
Adres skrytki e-PUAP: /k6a3s4uq15/SkrytkaESP

tel. (42) 636-03-57
fax. (42) 636-85-50
sekretariat@wiih.lodz.pl